

Bemærkninger og endnu kun meget anbefale, at dette Forslag, som i sig indeholder en udmærket god Grundtanke, hurtigst muligt nyder Fremme.

Schovelin: I Modsætning til den ærede sidste Taler maa jeg mene, at dette Forslag er principielt forskelligt fra de tre andre af ham nævnte Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Voldgiftsbehandling af Tvistigheder, thi medens disse tre Forslag til Rigsdagsbeslutning alle vedrører Tvistigheder mellem Stater som saadanne, altsaa det mellemfolkelige Samvær, er her Tale om noget derfra vidt forskelligt, nemlig, som det ogsaa selvfølgelig fuldkommen rigtigt staar i Motiverne, om Aftaler, hvorved Personer, der hører til forskellige Landes Jurisdiktioner, ved Indgaaelse af en Kontrakt forpligter sig til at gøre deres Uoverensstemmelser til Genstand for Voldgift. Dermed bortfalder ogsaa al Nødvendighed for her at skulle træffe Bestemmelse om eventuelle Voldgiftsnævns Sammensætning. Dette vil efter min Mening være en fuldkommen uoverkommelig Opgave. Man kan vist ganske rolig overlade til de Parter, som ønsker en Arbitrage, at vælge en Arbitrage, som begge Parter har Tillid til, og det ejendommelige bestaar altsaa blot deri, at man i det Tilfælde, at der kontraheres mellem en Tysker paa den ene Side og en Dansker paa den anden Side, kan vælge henholdsvis en dansk eller en tysk Voldgiftsinstitution. I Praksis vil det i Almindelighed forme sig saaledes, at de til forskellige Lande hørende Købmænd, som indgaar saadanne Handelskontrakter, henviser eventuelle Tvistigheder vedrørende disse Kontraktors Indhold til saadanne Voldgiftsretter, som vedkommende faglige Organisationer har nedsat, og de spiller jo paa Forhaand en ikke ringe Rolle, netop for Danmarks Vedkommende, fordi vi paa Børsen har en Række Voldgiftsretter, som nyder stor Anseelse i Udlandet, og hvortil en Række af Tvistigheder mellem danske Købmænd og fremmede Købmænd bliver henvist, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre har peget paa, i Kraft af Sluttedler, som er vedtaget af Organisationerne. Man vil altsaa se, at for saa vidt gaar hele Sagen af sig selv. Og det har jo ikke mindst sin Betydning i den internationale Handel, at en saadan fagkyndig og hastig Afgørelse kan træffes, naar det gælder om Kvalitetsdifferencer, som Domstolene vil have særdeles vanskeligt ved at bedømme, og som kun kan bedømmes ved at lade udvælge Syns- og Skønsmand, medens det prak-

tiske er, at andre Købmænd træder til og fastsætter en Godtgørelse for den mulige Kvalitetsdifference, idet det i en Række af Tilfælde aldeles ikke vil kunne betale sig, fordi der er en ubetydelig Kvalitetsdifference, at lade Handelen gaa om. Jeg nævnte, at Danmark for saa vidt har en stor Interesse i at paase, at de her i Landet afgivne Voldgiftskendelser kan blive eksigible i andre Lande. Hidtil har vi kun haft eet Middel, den sorte Tavle, idet der paa Børsen opslaa Navne paa saadanne Personer, der frivillig er gaaet ind paa at underkaste sig dansk Voldgiftsrets Kendelse, men derefter har svigtet. Denne sorte Tavle — den er sort som alle andre Tavler, men naturligvis er det ikke uden en vis Bihensigt, man kalder den den sorte Tavle — kan formaliter ikke andet end notificere, bringe til offentlig Kundskab, den Kendsgerning, at en Mand, som har indgaaet en Kontrakt, senere er fragaaet denne Kontrakt; men deri indeholdes jo ogsaa et Vink til andre Købmænd om fremtidig at være forsigtige med at afslutte Kontrakt med vedkommende Mand, og jeg maa sige, at i adskillige Tilfælde har det vist sig, at allerede dette Middel i sig selv har været overordentlig probat. Imidlertid aabnes der jo her en videre Adgang, hele dette Forhold faar en yderligere Lettelse, og som Følge deraf kan man efter min Formening kun hilse Forslaget med Glæde.

Jeg mener, ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at det vil være rigtigt, at de enkelte Bestemmelser bliver prøvet i et Udvalg, men ogsaa for det konservative Folkepartis Vedkommende maa jeg tilsige hurtig og velvillig Behandling af dette Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg har i og for sig intet Ønske om, at Sagen bliver behandlet i Udvalg. Den er forholdsvis let at overse og er ogsaa tiltraadt fra dansk Side; det vilde volde ikke saa lidt Besvær at forsøge at ændre den.

Realiteten i Sagen er klart udtrykt baade af Udenrigsministeren og paa Partiet Venstres Vegne af det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Birch). Det er rigtigt, at det, der sker her, ikke er noget særlig afgørende, men det er dog et Skridt, et lille Skridt i den rigtige Retning under Folkeforbundets Ledelse, et af de mange smaa Skridt, der kommer derfra, som alle tager Sigte paa, at alle Lande efterhaanden maa komme med.

Jeg kunde ønske, at man skrev et noget tydeligere og mere letlæseligt Sprog